

Egy határtalan kirándulás avagy „Határtalanul” Székelyföldön

Pályázati azonosító: pályázati azonosító: HAT-KP-1-2023/1-001780

Pályázat címe: Együtt Erdélyben – Kaba és Tetétlen

Előkészítő foglalkozás

Dátum: 2024.május 21.

Csoportbontásban dolgoztattuk a tanulókat. Két nagy csoportot hoztunk létre. Az egyik csapat tanuló megismerkedett a megtervezett útvonal településeivel, látnivalóival. A bemutatáshoz ppt-t használtunk. Az információkat egy kis nyomtatott útinapló formájában is megkapták itt a gyerekek. Diákjaink megismerkedtek az útvonaltervező használatával, tisztába lettek a távolságokkal. A másik csoport a trianoni békével és annak hatásaival ismerkedett meg. Itt használtunk ppt-eket, zenei bejátszásokat, videókat, az okostáblát. Célunk itt az volt, hogy a diákjaink megértsék azt, hogy miért is élhetnek magyar ajkú emberek a határainkon kívül, például ott is, ahová menni fogunk. Majd cseréltek a csoportok, így mindkét helyszínen teljesítették a feladatokat. Úgy gondoljuk, hogy sikeresen felkeltettük az érdeklődésüket az erdélyi kirándulás iránt.

Magyarság Háza rendhagyó tanóra

Dátum: 2024. május 22.

2024. május 22-én utaztunk fel Budapestre a Magyarság Házába. A programon 32 tanuló és 4 kísérő pedagógus vett részt. Itt meghallgattuk a magyar cimbalom történetét. A hangszer kialakulásával, történetével és elkészítésének hagyományával ismertettek meg bennünket. Meg is szólaltatták nekünk ezt a hangszert.

A kirándulás

Dátum: 2024. május 28 – június 2.

Iskolánk 32 tanulója a Határtalanul! pályázat keretében (pályázati azonosító: **HAT-KP-1-2023/1-001780**) Székelyföldre utazott kísérő tanáraikkal.

1. nap:

Iskolánk hetedik osztályos tanulói idén is eljutottak Erdély gyönyörű tájaira a Határtalanul! pályázat keretében. Huszonhat kabai és hat tetétleni diák alkotta a kiutazó csoportunkat. Kalandvagyó csapatunk május 28-án kezdte meg utazását a távoli erdélyi kisváros, Korond felé. A kabai fürdő parkolójából indultunk, ellenőriztük még egyszer utoljára a hivatalos iratainkat, bepakoltunk a buszba és elbúcsúztunk a hozzátartozóinktól. Útközben megálltunk a Királyhágónál és a bánffyhungyadi kazettás mennyezetű templomnál. Az idegenvezető lelkész sok érdekes dolgot mesélt a templom múltjáról, jelenéről. Járt itt Petőfi is és Kossuth temetésére szánt koszorút, vitrinben őrzik az utókornak emlékezetül. A templom koráról a több stílusban festett fakazetták árulkodtak. Utunk során láttuk a buszból a Tordai-hasadékot, még ilyen messziről is lenyűgöző. Az első napunk végcélja Korond volt, amely tisztán magyarok által lakott település Erdélyben. Az egész napos út után megfáradva érkezünk meg szállásunkra az Evelyn Panzióba, ahol finom vacsorával vártak minket az erdélyi vendéglátóink. Az ízletes vacsorák és reggelik végigkísérték táborozásunk mindennapjait.

2. nap:

A második napon egy nagyon hosszú utazásra indultuk a Korondtól is igen messze lévő ezeréves határ felé. Útközben megálltunk a csíksomlyói kegytemplom előtt és belülről is megtekintettük ezt a csodálatos kegyhelyet. Itt sokezer hívő szokott összegyűlni minden év pünkösdjekor. Innen a csíkszentsimoni Csíki Csipszgyárba vittek minket, ahol megismerkedtünk a gyártási folyamatokkal, megkóstolhattuk az itt készített finom csipszeket. A templom és a csipszgyár után visszaszálltunk a buszba és folytattuk az utunkat a régi történelmi határaink felé. Megérkezésünk után megtekintettük a harmincas őrházat. Alaposan megfáradva tértünk vissza Korondra.

3. nap:

A harmadik napon szintén a távolabbi területeket vettük célba. Elutaztunk a Fehéregyházán lévő Petőfi-emlékhelyhez. Itt elmesélték nekünk Petőfi Sándor utolsó napjait, halálának körülményeit. A gondnoktól sok történetet hallottunk a 48-as eseményekről. Azt is tudni vélük, hol látták élve utoljára Petőfit. A múzeumban napokat eltöltve lehetne szemezgetni a régi dokumentumok, fényképek között. A fiúk többségét a terepasztal ejtette rabul, a segesvári ütközetet csatajeleneteivel. Ezután a székelyderzsi unitárius templomnál álltunk meg, amely a freskóiról híres. Ez az erődtemplom a világörökség része is. Utána Farkaslaka következett, ahol megnéztük híres erdélyi írónk, Tamási Áron, szülőházát és megkoszorúztuk a sírhelyét is a két öreg tölgyfa alatt. Ezután Kalonda-tetőn jártunk, majd a korondi sófeldolgozót látogattuk meg. Ezeken a helyeken megismerhettük a helyi szénégetők munkáját, illetve azt, hogy a Parajdon kibányászott sötömbök hogyan is kerülnek az asztalunkra. Innen Szovátra tettünk kitérőt, ahol a Medvetavat jártuk körül. A vacsora után a helyi általános iskola tanulóinak részvételével egy folklórestet tekintettünk meg. Láttuk a helyi fúvószenekart, énekeltek nekünk helyi népdalokat, megcsodálhattuk a helyi népviseletet, illetve közös táncmulatságra invitáltak minket. Szívszorító volt és ugyanakkor felemelő, látni a sok fiatal tehetséget, akik büszkék magyarságukra. Az est végét a székely himnusz zárta, sokak szemébe könny csordult, hallván 400 ember énekét. A gyerekek jutalma egy-egy frissen sült fánk volt, amit jóízűen eszegettek.

4. nap:

A negyedik napot a bözödújfalui emlékparkban kezdtük, ahol megtudtuk, hogy miért is árasztották el szándékosan és került víz alá ez a kis székelly falu. Az idegenvezetőnk, Szócs Lajos, elmesélte az elárasztott

falu történetét, miközben láttuk a falu helyét elfoglaló víztározót. Innen Kőrispatakra vitt minket a busz. A helyi lelkész-Lajos bácsi- felvázolta előttünk a falu sorsát, hogyan menekült meg a falu népe a szalmaszálba kapaszkodva. Egyedüli megélhetésük származik belőle. 40 m fonatért adtak régen 1 kg kenyeret (a mindennapi kenyerünket add meg nekünk ...). A szalmafonást mindenki kipróbálhatta, elkészíthették a gyerekek saját angyalkájukat. A kalap varrását maga a lelkész mutatta be, lábbal hajtott régi masináján. A búza útvjáról sokat mesélt a faluból Sanyi bácsi, aki a régi malomban kalauzolt minket. Ittunk a csodakútból és ebédre helyben finom lángost sütöttek nekünk. Az udvaron egy kőműzeum is helyet kapott. Az érdekes formájú köveket mind a patak vize faragta, amely a falu nevét is adta. Az iskolánk is több szalmafonatból készült ajándékot kapott. Ezután Korondon folytattuk az erdélyi kézművesipar felfedezését. Láthattuk azt, hogy hogyan is készül a helyi nevezetes édesség, a kürtőskalács, megtanultuk a szövés fortélyait, hagyományait, megcsodáltuk a taplógomba feldolgozási lehetőségeit, megkóstolhattuk a helyi pityókás kenyeret kecskesajttal, vajjal, különféle lekvárokkal. A pityókás kenyér verését élőben láthattuk, miközben a kenyérsütés fortélyaira is fény derült.

5. nap:

Az utolsóelőtti napon jó hét kilométer hosszúságú túrán vettünk részt, melynek keretében láttuk az árcsói borvízforrást és a Csiga-dombon lévő aragonitbányát, ahonnan festői kilátásban volt részünk. A szombat délután igen kellemesen telt számunkra: bejártuk a korondi bazársort és rengeteg vásárfiára tettünk szert.

6. nap:

Vasárnap a bőséges reggeli után csapatunk elindult hazafelé. Ez a nap már az utazással telt. Nemcsak a felejthetetlen programok teszik emlékezetessé ezt a csodás hetet, hanem a csapatépítés is. Magunkkal hoztuk a kőrispataki Lajos bácsinál hallott bibliai idézetet: „A vidám elme jó orvosságul szolgál, a szomorú lélek pedig megszáraztja a csontokat.” A hosszú utazás után megfáradva, de élményekkel gazdagon tértünk meg szülővárosunkba.

Értékelő óra

Dátum: 2024. június 4.

Az értékelő órán szintén csoportokban dolgoztak a gyerekek. Napok szerint alakítottunk csoportokat és az előre kinyomtatott képekből, amelyek az egyes megvalósult programok során készültek, tablókat készítettek. Az elkészítésük után a gyerekek bemutatták a munkájukat és felelevenítették az egyes napokon szerzett élményeiket. Legvégül pármunkában egy-egy totót töltöttek ki a gyerekek, mely a kirándulással kapcsolatos kérdéseket tartalmazta. Teszteltük őket, hogy mennyire figyeltek az út alatt. Azt tapasztaltuk, hogy a legtöbb kérdésre helyesen tudták a választ. A foglalkozás vidám hangulatban telt el, a gyerekek örömmel idézték fel az erdélyi utazáson átélt élményeiket. Ezeket a tablókat az iskola faliújságján is megnézhatték az intézményünk többi tanulója. Ezzel szerettünk volna kedvet csinálni a leendő hetedik évfolyamosoknak az elkövetkező Határtalanul! programokhoz.

Témanap a Nemzeti összetartozás napján

Dátum: 2024. június 4.

2024. június 4-én kedden tartottuk iskolai megemlékezésünket a Nemzeti Összetartozás napja alkalmából. A sulirádióban ünnepi megemlékezés hangzott el. Majd 11 órától csatlakoztunk Szarka Tamás felhívásához és az egész iskola elénekelte a Kézfogó című dalát. Erről felvétel is készült, melynek a linkje a következő:

https://youtu.be/P1c-iQBvwdE?si=fYMwRo4mLJ_Sbai